

عنوان مقاله:

امکان سنجی تعذیبی دو رقم گوجه فرنگی با استفاده از ویناس در کشت هیدرپویونیک

محل انتشار:

دوفصلنامه محیط زیست و توسعه، دوره 10، شماره 20 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده‌گان:

مرتضی پورانوری - دانشگاه آزاد اهواز

ابراهیم پناهپور - دانشگاه آزاد اهواز

خوشناس پاینده - دانشگاه آزاد اهواز

خلاصه مقاله:

ویناس ماده زاید حاصل از صنعت الکل سازی بوده که در حال حاضر به عنوان یک معضل محیط زیست شناخته می‌شود. این پژوهش به منظور بررسی امکان استفاده از ویناس به عنوان محلول غذایی در کشت گوجه فرنگی در شرایط هیدرپویونیک در بستر شنی بر روی ۲ رقم گوجه فرنگی گلخانه ای شامل ویلمورین و چربی انجام شد. آزمایش بصورت طرح اسپلیت پلات در قالب کاملاً تصادفی با ۶ سطح ویناس شامل غلظت‌های ۰، ۱۵، ۲۵، ۴۰ و ۵۰ درصد و ۱ تیمار شاهد از محلول غذایی کامل «کمی» در چهار تکرار انجام شد. شاخص‌های رشدی شامل تعداد کل برگ، تعداد برگ سیز و زرد، طول و قطر ساقه، سطح برگ و برخی صفات کیفی مانند میزان کلروفیل های a و b ارزیابی شد. نتایج نشان داد که استفاده از ویناس اثر معنی داری بر روی تعداد برگ سیز و زرد، طول و قطر ساقه، همچنین سطح برگ داشت. لیکن اثر آن بر روی تعداد کل برگ و میزان کلروفیل های a و b معنی دار نبود. کاربرد ویناس در سطح ۲۵ درصد موجب افزایش تعداد کل برگ و برگ‌های سیز به ترتیب به میزان ۴۲ و ۴/۲۹ درصد در واریته چربی شد. بیشترین تعداد برگ زرد در واریته ویلمورین مشاهده شد. طول و قطر ساقه در واریته ویلمورین ۷۵ و ۲/۶ درصد و در واریته چربی ۸/۷۹ و ۴/۴ درصد در سطح ۲۵ درصد ویناس نسبت به شاهد افزایش یافت. بنابراین امکان استفاده از ویناس بعنوان محلول غذایی با در نظر گرفتن نوع گونه‌ی گیاهی، میزان اختلاط و آلینده‌های احتمالی آن وجود دارد.

کلمات کلیدی:

ویناس، سیستم هیدرپویونیک، صنعت الکل سازی، گوجه فرنگی، محلول غذایی

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2057984>

